

بنام خدای که نوشتن آموخت

بنام خدای که نوشتن آموخت

فرار خط ما

مجموعه دوبیتی‌های کلاسیک

خدا بخش دلیری

به کوشش:

مهرداد دلیری

سرشناسه :
عنوان قراردادی:
مشخصات نشر:
مشخصات ظاهری:
شابک:
وضعیت فهرست‌نویسی:
یادداشت:
موضوع:
رده بندی کنگره:
رده بندی دیویی:
شماره کتابشناسی ملی:

دلیری، خدابخش، ۱۳۳۶ -
فرار لحظه‌ها : مجموعه دوبیتی‌های کلاسیک
خدابخش دلیری / به کوشش مهرداد دلیری.
کرمان: فانوس، ۱۳۹۳
۲۱۱ ص: ۱۱×۱۷ س.م.
978-600-5632-79-8
فیبا
مجموعه دوبیتی‌های کلاسیک خدابخش دلیری
شعر فارسی - قرن ۱۴
PIR ۸۰۴۴/۳۷ ف ۷۶/ل ۱۳۹۳
۸ فا ۱/۶۲
۳۶۵۶۵۹۴

فرار لحظه‌ها

مؤلف: خدابخش دلیری

به کوشش: مهرداد دلیری

ناشر: فانوس کرمان (۳۲۴۴۵۶۳۹)

نوبت چاپ: اول / ۱۳۹۳

تیراژ: ۳۰۰۰ جلد

چاپ و صحافی: کرمان تکثیر ۲۴۵۸۶۵۴

شابک: ۸-۷۹-۵۶۳۲-۶۰۰-۹۷۸

قیمت: ۵۰۰۰ تومان

مقدمه

غیر از هنر که تاج سر افرینش است
بنیاد هیچ سلطنتی پایدار نیست

خدابخش دلیری معروف به «پدر شعر محلی جیرفتی» متولد سال ۱۳۳۶ در خطه‌ی میانچیل از توابع شهرستان جیرفت؛ شاعری نام آشنا در استان کرمان به خصوص جنوب کرمان.

دلیری مرد سختی‌ها و پستی و بلندی زندگی است پدرش میرملارحمان دلیری معروف به رحمان کلکلی هنگامی که خدابخش شش ساله بود دار فانی را وداع گفت. اینجا بود که خدابخش با اندوه و تنهایی فرار لحظه‌ها را می‌دید.

مشکلات مالی و کار در دوران کودکی مانع از این شد که وی بتواند تحصیلات خوبی داشته باشد اما

خدا بخش کسی نبود که خود را از خواندن کتاب‌های ادبی گوناگون جهان و آثار دیگر نویسندگان دور نگه دارد و کسانی که از نزدیک با او آشنا هستند هرگز خدا بخش را بدون کتاب حتی در محیط کارش ندیده‌اند. بسیاری از ناکامی‌های او را می‌توان در اشعار وی پیدا کرد. خدا بخش خدمت سربازی خود را بین سال‌های ۱۳۵۵ تا ۱۳۵۷ در دانشکده افسری تهران گذراند. می‌توان او را از شاهدان فرار شاه و پیروزی انقلاب اسلامی دانست. وی به دلیل مشکلات اقتصادی تصمیم می‌گیرد بار سفر را بردد و مثل خیلی از دوستان و اقوامش به خارج از کشور برود؛ اما با شروع جنگ تحمیلی نتوانست از خانواده و وطن دل بکند.

پس به ناچار و برای امرار معاش به رانندگی کامیون روی آورد. در این زمان شروع به غزل سرایی نمود از جمله اولین غزل‌های او «عشق مکانیکی» بود که طرفداران زیادی تاکنون پیدا کرده است. دلیری دارای صدای خوبی هم بود و گاه گاهی نی‌لک نیز

می‌نواخت که طهماسب بدرود از شاعران دفاع مقدس
در مورد خدابخش چنین سروده است.

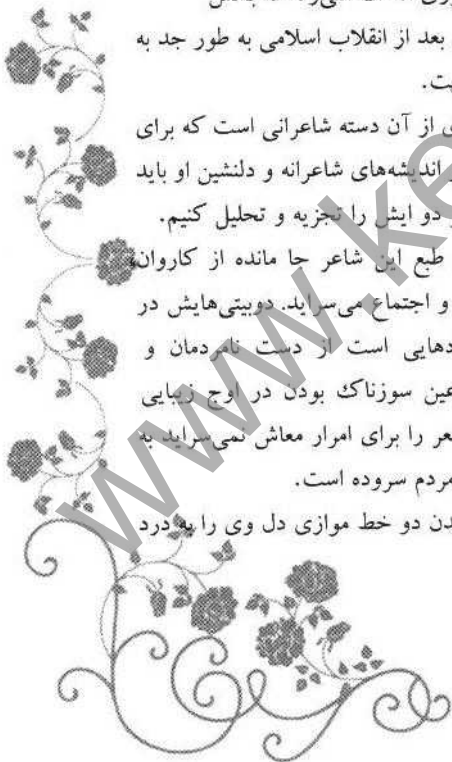
شبی که نی لبک می‌زد خدابخش
دل ما را محک می‌زد خدابخش
به آهنگ حزینش لای زخم
به چه شوری نمک می‌زد خدابخش

دلیری در سال‌های بعد از انقلاب اسلامی به طور جد به
سرودن شعر پرداخت.

خدابخش دلیری از آن دسته شاعرانی است که برای
پی بردن به افکار و اندیشه‌های شاعرانه و دلنشین او باید
نخست با دقت نظر دو ایش را تجزیه و تحلیل کنیم.

خیال و ظرافت طبع این شاعر حا مانده از کاروان
شعر را برای مردم و اجتماع می‌سراید. دوییتی‌هایش در
حکم ناله و فریادهایی است از دست نامردمان و
ناآشنایان که در عین سوزناک بودن در اوج زیبایی
قرار گرفته‌اند او شعر را برای امرار معاش نمی‌سراید به
قول خودش برای مردم سروده است.

گاه به هم نرسیدن دو خط موازی دل وی را به درد

آورده است. سخن او سخن دل است صریح، ساده و دلکش. و در این مجموعه حرف دلش را با زبانی ساده در قالب دو بیتی که از کهن‌ترین قالب‌های شعر دری است گفته است.

اولین مجموعه شعرش به نام سوز لوار (بادهای گرم کویر) در سال ۱۳۷۸ با هزینه خودش به چاپ رسید. دومین اثرش در سال ۱۳۸۸ به نام فردای بی‌فردا با هزینه دوست‌داران شعرش و سومین کتاب وی به نام تندیس کنار صندل با همکاری آقای دکتر حسینی وزیر وقت فرهنگ و ارشاد و چهارمین اثرش مجموعه دو بیتی فرار لحظه‌ها با هزینه آقای مهندس اسماعیل نجار استاندار وقت کرمان به چاپ رسیدند.

در پایان از کلیه هنر دوستان و دلسوزان عرصه فرهنگ و هنر تقدیر به عمل می‌آید. باشد که این کتاب اثری در خور فرهنگ و ادب ایران زمین باشد. گر خطا گفتیم اصلاحش تو کن

مصلحی تو، ای تو سلطان سخن
(مولوی)

با تشکر: حامد امیری حسن آباد
کارشناس زبان و ادبیات فارسی دانشگاه هرمزگان